

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/79/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116206710
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3116206710.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobkyne: F. T. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., ul. Q. XXXX/XA, zastúpená JUDr. Jánom Kanabom ml., advokátom so sídlom v Trenčíne, ul. J. Zemana 101, proti žalovanému: F. J. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., ul. Q. XXXX/XA, tohto času bytom Z. B. XXX, zastúpený JUDr. Martinom Bartkom, advokátom so sídlom v Trenčíne, ul. Piaristická 6667 a JUDr. Silviou Bartkovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, ul. Piaristická 6667, o vylúčenie z užívacieho práva k bytu, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania **z a m i e t a**.

II. Súd **v y l u č u j e** žalovaného z užívania bytu číslo XX, ktorý sa nachádza vo vchode číslo 4A na ulici Q. v K., na 6. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavenom na pozemku parcela registra „C“ č. XXXX/X v katastrálnom území K..

III. Žalobkyni súd **p r i z n á v a** náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 19.04.2016 bola súdu doručená žaloba žalobkyne, ktorou sa domáha, aby súd podľa § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka vylúčil žalovaného z užívania bytu číslo XX, ktorý sa nachádza vo vchode číslo 4A na ulici Q. v K., na 6. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavenom na pozemku parcela registra „C“ č. XXXX/X v katastrálnom území K.. Túto žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným boli manželia od 13.07.2002 do 27.05.2013, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvoде manželstva. Žalovaný ju počas manželstva týral aj za prítomnosti ich maloletých detí, za čo bol právoplatne odsúdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.09.2014 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní troch rokov. Okrem toho mu bol uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Uvedený byt je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (ďalej uvádzané aj ako „BSM“). Jej strach z bezprostredne hroziacej ujmy na jej zdraví zvyšuje aj nezáujem žalovaného definitívne vyriešiť otázku vyporiadania spoločného bezpodielového spoluvlastníctva. Obáva sa, že ak by súd nevyhlásil žalovaného z užívania bytu, mohli by sa útoky v budúcnosti opakovať, napriek súdom uloženou povinnosťou.

2. K doručenej žalobe sa žalovaný písomne nevyjadril a udelil plnú moc na jeho zastupovanie právnym zástupcom, advokátom.

3. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, ktorého sa zúčastnili právni zástupcovia sporových strán a žalobkyňa. Žalovaný sa z neúčasti na pojednávaní písomne ospravedlnil, a to z dôvodu rešpektovania zákazu priblíženia sa k žalobkyni. Takisto sa v tomto podaní vyjadril aj k podanej žalobe. Najmä uviedol, že sa snaží viesť riadny život, aby neobmedzoval žalobkyňu. V rámci realizácie

výchovných opatrení sa snaží reparovať vzťahy v rodine. Pristupuje k nim aktívne, na rozdiel od žalobkyne. Užívania bytu sa vzhľadom na dané okolnosti nedomáha.

4. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žaloba je dôvodná, existencia násillia je preukazovaná trestnými rozsudkami. Výsledkom trestného konania je zákaz priblíženia sa k osobe žalobkyne a výsledkom tohto konania má byť zákaz, resp. vylúčenie užívania bytu. Ide teda o dva rôzne následky. V súčasnosti je predmetný byt súčasťou BSM a takisto predmetom vyporiadania v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/77/2016. Žalobkyňa mala snahu vyporiadať BSM dohodou so žalovaným, mala pripravené aj finančné prostriedky na jeho vyplatenie. Dôvodom podania tejto žaloby bolo to, že násillie sa uskutočnilo za zatvorenými dverami v predmetnom byte, väzba žalovaného bola v trestnom konaní nahradená dohľadom probačného úradníka. V predmetnom byte bývali a bývajú stále maloleté deti oboch sporových strán, ktoré nie sú v styku so žalovaným od roku 2011. V byte sa príležitostne zdržujú aj rodičia žalobkyne. Žalovaný si doteraz neodhlásil ani trvalý pobyt z tohto bytu. Žalobkyňa má reálnu obavu z možného násillia zo strany žalovaného. Takisto má obavu aj z násillia voči maloletým deťom.

5. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný nesúhlasí so žalobou v celom rozsahu a to z dôvodu, že nie sú splnené právne ani skutkové predpoklady na jej vyhovie. V prvom rade je potrebné uviesť, že neexistuje žiadne spolužitie sporových strán v predmetnom byte. Do budúca ani takýto predpoklad daný nie je. Od 07.10.2011 žalovaný v predmetnom byte nebýva a jeho užívania sa odvtedy nedomáhal, ani nedomáha. Žalobkyňa predovšetkým poukazuje na odsúdenie žalovaného, avšak žalovaný má za to, že toto odsúdenie nie je rozhodujúce pre naplnenie predpokladov jeho trvalého vylúčenia z užívania bytu. Žalovanému bol uložený zákaz, ktorý dodržiava v skúšobnej dobe, ktorá mu stále plynie. Zo strany žalobkyne síce boli podané oznámenia o porušovaní zákazu, resp. podmienky v skúšobnej dobe, ale tieto oznámenia boli nepodložené. Minimálne 5 rokov nedochádza zo strany žalovaného k žiadnemu násilliu vo vzťahu k žalobkyňi. Aj z tohto dôvodu namieta premlčanie uplatneného práva, ktoré považuje za v podstate majetkové právo, nakoľko užívacie právo je súčasťou vlastníckeho práva. Žalobkyňa mohla takúto žalobu podať v čase, kedy k násilliu malo dochádzať. Násillie, ktorého sa mal žalovaný dopúšťať skončilo dňom 07.10.2011, teda od tohto času uplynulo do podania žaloby už viac ako 5 rokov. Žaloba je účelová vo vzťahu k vyporiadaniu BSM sporových strán, v rámci ktorého by súd pri rozhodovaní o prikázaní bytu bral do úvahy finančné možnosti oboch strán na vyplatenie druhého manžela. Tie sú lepšie u žalovaného a vylúčením žalovaného z užívania bytu, by žalobkyňa kompenzovala túto výhodu na strane žalovaného. Rozhodnutie o vylúčení žalovaného z užívania bytu, by bolo takisto duplicitné vo vzťahu k rozhodnutiu vydanému v trestnom konaní, v ktorom bol žalovaný odsúdený a bolo mu uložené v skúšobnej dobe obmedzenie spočívajúce v zákaze priblíženia sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia by mala uplynúť v septembri 2017. Od 07.10.2011 nemožno uvažovať o psychickom aj fyzickom násillí, takisto o spolužití. Žalovanému bola predložená dohoda o vyporiadaní BSM, avšak tento ju nemohol akceptovať, nakoľko bola jednostranne výhodná iba pre žalobkyňu a dohoda nerešpektovala všetky zákonné kritériá dôležité pre vyporiadanie BSM. K styku žalovaného s deťmi je potrebné uviesť, že žalovaný sa snaží kontaktovať s deťmi aj prostredníctvom akreditovaného zariadenia Orchidea, ktoré je činné v zmysle rozhodnutia súdu o výchovných opatreniach. Táto činnosť tohto zariadenia je však sťažená zo strany žalobkyne a to pre jej postoj. Žalovaný sa snaží kontaktovať s deťmi, napr. tým, že sa o nich informuje a sprevádza ich ráno do školy za prítomnosti rodičov žalobkyne.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: č. I. 5 rozvodový rozsudok, č. I. 8 rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 4Co/62/2013, č. I. 21 rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/92/2014, č. I. 31 čiastočný výpis z LV č. 9197, č. I. 56 kópia rozhodnutia Okresného úradu Trenčín zo dňa 28.09.2015, č. I. 57 záznamy o podaní oznámení, č. I. 58 záznam o podaní vysvetlenia, č. I. 64 uznesenie o začatí trestného stíhania voči žalovanému a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tpo/9/2017 zo dňa 01.02.2017.

7. Žalobkyňa vypovedala, že šesť rokov pred ich rozvodom dochádzalo zo strany žalovaného k psychickému a fyzickému násilliu, preto aj podala návrh na rozvod manželstva. On nebol ochotný sa rozviešť. Trestné konanie v ktorom bol žalovaný odsúdený bolo skončené v septembri 2014. Odvtedy je v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v trvaní troch rokov. Podmienka sa skončí v septembri 2017 a z tohto dôvodu má obavu, že sa vráti späť do bytu. Bola ochotná vyriešiť užívanie bytu tým, že ho vyplatí v rámci vyporiadania BSM sumou, ktorá sa rovná polovici kúpnej ceny bytu, avšak žalovaný stupňoval

svoje požiadavky. Nakoniec bola ochotná akceptovať aj jeho návrh na vyplatenie sumou 65.000 eur. Byt sa nachádza na Soblahovskej ulici v Trenčíne, má 3 izby a výmeru približne 95 m². Nakoniec k dohode medzi nimi nedošlo, aj napriek jej enormnej snahe, kedy bola v podstate ochotná vyplatiť ho akoukoľvek sumou. Žalovaný nebol ochotný vybaviť ani prehlásenie energií na jej meno. Má z neho strach a ide jej o jej bezpečie a bezpečie detí. Kľúč v zámku od vchodových dverí má v dverách, aby sa žalovaný nemohol dostať počas ich spánku do bytu. Deti sa so žalovaným nechcú stýkať, vzhľadom na jeho správanie sa k nim v minulosti. Ráno do školy ich sprevádzajú jej rodičia. Spomínané výchovné opatrenia mali byť vykonané spôsobom a formou, ktoré jej a deťom nevyhovovali. Išlo by o ich prítomnosť v blízkosti žalovaného. Udiali sa formou, že následne musela vyhľadať odbornú psychickú pomoc. Na osobnosť žalovaného bolo podaných veľa znaleckých posudkov, je právoplatne odsúdený za týranie jej osoby. V súčasnosti je chránená voči nemu len titulom právoplatných a účinných rozhodnutí, najmä trestného rozsudku, ktorý by mal stratiť účinnosť v septembri 2017. V priebehu skúšobnej doby sa žalovaný viackrát vyjadril, že sa mieni vrátiť po jej uplynutí do bytu. Vyjadril sa tak aj pred jej otcom. V súčasnosti sa stáva, že ich sleduje autom. Ďalšie spolužitie s ním v domácnosti je pre ňu neznesiteľné, nakoľko je nevypočítateľný. Jeho osobnosť sa nemení a nezmení. V spoločnosti funguje ináč ako v súkromí. Žiadna náprava z jeho strany sa neudiala. V súčasnosti sa dozvedela, že má prenajatý byt v blízkosti ich obydľia, pričom sa stalo, že ráno, keď išla do práce, videla ho, že čakal za rohom budovy. Odfotila ho a išla podať trestné oznámenie za porušenie podmienky v skúšobnej dobe. Obrana žalovaného spočívala v tom, že ona sa priblížila k nemu a že ho prenasleduje. Predtým za to podal trestné oznámenie na ňu on. Od 07.10.2011 sa so žalovaným z jeho iniciatívy stretla desiatky krát, okrem stretnutí na súde, na výchovných opatreniach a na pracovisku. Pracujú ako lekári v rovnakej nemocnici, avšak v rôznych budovách. Na obedy už 5 rokov nechodí. Jedenkrát mesačne sa stretávajú na seminári v miestnosti, ktorá je dlhá približne 30 metrov, pričom sedí v značnej vzdialenosti od žalovaného.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval nižšie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka a vec právne posúdil.

9.1 Podľa § 1 ods.1 Občianskeho zákonníka úprava občianskoprávných vzťahov prispieva k napĺňaniu občianskych práv a slobôd, najmä ochrany osobnosti a nedotknuteľnosti vlastníctva.

9.2 Podľa § 144 Občianskeho zákonníka veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

9.3 Podľa § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

9.4 Podľa § 100 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105.

10. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha použitia § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka, teda úplného vylúčenia žalovaného z užívania bytu patriaceho do ich spoločného BSM, pretože z dôvodu násillia vo vzťahu k nej, sa stalo ďalšie spolužitie so žalovaným neznesiteľným. Žalobkyňa sa teda domáha obmedzenia spoluvlastníckeho práva žalovaného k spoločnému bytu patriaceho do BSM za účelom ochrany jej osobnosti, najmä zdravia. Tohto práva sa domáha na základe zákona, a to uvedeného ustanovenia § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka. Ako je vyplýva z jeho znenia, zákon uprednostňuje ochranu osobnosti pred nedotknuteľnosťou vlastníctva, teda jeho účelom je ochrana osobnosti (v širšom zmysle) na úkor iného práva druhej osoby. Je tomu tak preto, že osobnosť človeka (zahŕňajúca jeho telesnú aj duševnú integritu) je spoločensky a právne významnejšia hodnota ako výkon vlastníckeho práva, v danom prípade práva spoluvlastníka užívať spoločnú vec.

11. Pre úspešnosť podanej žaloby je v prvom rade nevyhnutné, aby bola preukázaná existencia násillia žalovaného voči žalobkyni alebo aspoň hrozba takéhoto násillia. Súd má existenciu násillia za

jednoznačne preukázanú rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/52/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/92/2014, na základe ktorých bol žalovaný uznávaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/, písm.b/, ods.2 písm.d/ Trestného zákona s použitím § 138 písm.b/ Trestného zákona, a to voči žalobkyni. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na § 193 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal.

12. Podstata procesnej obrany žalovaného spočívala v tvrdení, že v súčasnosti žiadne spolužitie ani násilie medzi sporovými stranami neexistuje a takisto vo vznesenej námietke premlčania uplatneného práva.

13. K prvej z uvádzaných obrán súd uvádza, že nie je dôvodná pre jej účelovosť. Ak by súd vyhodnotil obranu žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že spolužitie ako predpoklad úspešnosti žaloby neexistuje ako dôvodnú, takouto logikou by musel zamietnuť žalobu napríklad aj v prípade, ak by súd v konaní neodkladným opatrením zakázal žalovanému vstupovať do spoločného bytu a v čase meritórneho rozhodnutia by bolo toto opatrenie účinné. Týmto rozhodnutím by súd fakticky sám „zrušil“ podmienku existencie trvajúceho spolužitia v čase meritórneho rozhodnutia. Takýto záver je zjavne nesprávny. Text zákona pritom ustanovuje podmienku, že „ďalšie spolužitie“ sa stalo pre druhého manžela neznesiteľným. Ani gramatickým výkladom tohto ustanovenia sa nedá dospieť k záveru o tom, že v čase rozhodnutia súdu, resp. podania žaloby sa musí jednať o aktuálne trvajúce spolužitie. Naopak vyplýva z neho, že ďalšie, teda budúce spolužitie, sa stalo neznesiteľným.

14. Podmienku existencie spolužitia tak treba chápať ako existenciu spolužitia či už minulého alebo súčasného. Nepochybne v konaní bola preukázaná existencia spolužitia sporových strán, ktoré však bolo prerušené v dôsledku opatrení súvisiacich s trestným stíhaním žalovaného, ktoré vyústilo do jeho právoplatného odsúdenia za zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Za spáchanie toho zločinu mu bol uložený trest odňatia slobody s podmienčným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní troch rokov. Zároveň mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia žalovanej, mimo realizácie rozhodnutí o styku so spoločnými maloletými deťmi. V súčasnosti mu skúšobná doba podmienčného odsúdenia stále plynie a realizuje sa probačný dohľad, zameraný aj na dodržiavanie uloženého príkazu. Počas trestného stíhania, ktoré bolo skončené uvedeným právoplatným odsúdením nebol žalovaný vzatý do väzby vo veci, avšak mu bola uložená povinnosť spočívajúca v zákaze akéhokoľvek styku a kontaktu so žalobkyňou a ich maloletými deťmi a v zákaze vstupovať do ich spoločného bytu. V čase rozhodnutia súdu je žalovaný stíhaný pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods.1 písm.b/, písm.e/, ods.2 písm.a/, písm.b/ Trestného zákona a jeho väzba bola rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne nahradená zárukami iných osôb a písomným sľubom žalovaného a súčasne mu bol uložený aj dohľad probačného a mediačného úradníka s povinnosťou dodržiavať primerané povinnosti a obmedzenia.

15. Zhrnúc uvedené, k tomu, aby žalovaný od 07.10.2011 neužíval spoločný byt bol prinútený rozhodnutiami vydanými v rámci trestného súdnictva. Možnosť užívania spoločného bytu teda nebola závislá od vlastného postoja žalovaného, ale bola závislá od vydaných a vynútitelných rozhodnutí. Uvedené rovnako platí aj o obrane žalovaného, že už viac ako 5 rokov nedochádza z jeho strany k žiadnemu násiliu vo vzťahu k žalobkyni.

16. K vznesenej námietke premlčania súd uvádza, že je celkom nedôvodná, pretože premlčaniu podliehajú majetkové práva, pričom žalobkyňa si v konaní neuplatňuje žiadne majetkové právo, ale domáha sa trvalého vylúčenia žalovaného z užívania spoločného bytu z dôvodu existencie násillia, teda fakticky sa domáha ochrany svojho života a zdravia (ktoré zahŕňa aj duševné zdravie). Je potrebné zobrať do úvahy, že žalobou sa žalobkyňa nedomáha užívacieho práva pre seba, ale domáha sa „pozbavenia“ užívacieho práva žalovaného, a to zo zákonom predpokladaného dôvodu. Ak by súd prisvedčil argumentácii právneho zástupcu žalovaného, že uplatnené právo je majetkové právo, nakoľko užívacie právo k bytu je súčasťou vlastníckeho práva, potom by bolo majetkovým právom napríklad aj právo domáhať sa ochrany osobnosti zákazom neoprávneného vyhotovovania obrazových záznamov žalobcu, pretože obrazové záznamy sa vyhotovujú realizáciou užívacieho práva žalovaného k fotoaparátu, a pod..

17. Záverom súd považuje za potrebné uviesť, že to, či sa tento rozsudok prejaví aj v inom konaní, napr. o vyporiadanie BSM, nemôže byť dôvodom na zamietnutie žaloby, ak sú splnené podmienky pre jej vyhovie. Jednak je táto konštrukcia hypotetická a takisto by tak došlo vo vzťahu k žalobkyni k odopretiu spravodlivosti. Preto je aj táto obrana žalovaného nedôvodná.

18.1 Podľa § 164 Civilného sporového poriadku ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

18.2 Podľa § 162 ods.3 Civilného sporového poriadku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

19. Podaním zo dňa 18.01.2017 navrhol právny zástupca žalovaného prerušiť toto konanie do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na ORPZ Trenčín pod ČVS: ORP-XX/VYS-TN-XXXX, pretože skutky, kvôli ktorým sa žalobkyňa domáha vylúčenia žalovaného z užívania spoločnej nehnuteľnosti sa stali predmetom vyšetrovania. Prerušenie konania navrhol Podľa § 164 Civilného sporového poriadku.

20. Návrh žalovaného na prerušenie konania súd zamietol, pretože na skutočnosti, že žalovaný sa preukázateľne dopustil fyzického a psychického násillia voči žalobkyni, nie je spôsobilé zmeniť nič ani to, ako bude skončené jeho súčasné trestné stíhanie za iné skutky. Rovnako je potrebné uviesť, že nie je pravdou, že skutky, kvôli ktorým sa žalobkyňa domáha vylúčenia žalovaného z užívania spoločnej nehnuteľnosti sa stali predmetom vyšetrovania. Dôvodom podanej žaloby je najmä skutočnosť, že žalovaný počas manželstva týral žalobkyňu, teda dopustil sa na nej násilného trestného činu, za čo bol odsúdený. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodol spolu s rozhodnutím vo veci samej podľa § 162 ods.3 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti výroku I. nie je odvolanie prípustné.

Proti výrokom II. a III. je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.